

محمودفاضلی

دیپلمات پیشین و تحلیلمگر مسائل بین الملل

با فرود اولین پرواز مسافربری در فرودگاه صناعا که از سال ۲۰۱۴ در اختیار نظامیان حوثی قیاس دارد، یک بار دیگر ارتباط مستقیم این کشور با جهان خارج برقرار شد. هواپیمایی ایرباس، متعلق به شرکت هواپیمایی یمن، با ۱۳۷ مسافر دوباره به مقصد امان، پایتخت اردن، پرواز کرد. سرنشینان هواپیمای عمدتا بیمار و مجروح بودند. در سال‌های اخیر، آنها مجبور بودند از جاده‌های زمینی به دشواری و با پشت سر گذاشتن پست‌های بازرسی خطرناک، به فرودگاه شهر بندری عدن بروند تا از شمال یمن جنگ‌زده خارج شوند. این پرواز به لطف آتش‌بسی انجام شد که در اوایل آوریل با میانجیگری سازمان ملل متحد برقرار شد. از آن زمان و پس از سال‌ها جنگ ویرانگر بین شبه‌نظامیان حوثی، سلاح‌ها برای اولین بار در یمن زمین گذاشته شدند. حتی در روزهای اخیر نشانه‌های مثبتی در مذاکرات نمایندگان دولت مستعفی یمن و نیروهای انصارالله در اردن درخصوص کشایش مسیرها در تعز و کشایش مرزهای منتهی به آن و اجازه ورود سوخت و مشتقات نفتی از بندر الحدیده و بازگشایی فرودگاه بین‌المللی صنعا در مقابل پروازهای هوایی و تجاری دیده می‌شود. در نتیجه آتش‌بس در دوم آوریل که شامل توقف تمامی عملیات نظامی زمینی،

دریایی و هوایی در داخل یمن و فراتر از مرزهای آن می‌شود، برخی از تحریم‌ها کاهش یافت. این یک مرهم برای جمعیت کشوری است که از بحران گرسنگی رنج می‌برد. اکنون برای مثال، تانکرهای حامل بنزین می‌توانند به‌طور مرتب در بندر حدیده پهلو بگیرند. در آینده هم تعداد پروازها به صنعا گسترش خواهد یافت. کمبود شدید سوخت تا حدودی کاهش یافته، اما وضعیت اقتصادی همچنان بسیار دشوار است، البته این پرسش مطرح است که آیا این آرامش ادامه خواهد داشت و منجر به روند صلح خواهد شد؟ طرف‌های درگیر جنگ یمن هنوز هم دشمنان سرسختی هستند و آتش‌بسی فقط به این دلیل اتفاق افتاد که هر دو طرف پس از سال‌ها نبرد خونین، کاملا خسته شده‌اند؛ به‌ویژه سعودی‌ها از جنگ در کشور همسایه خود به ستوه آمده و می‌خواهند از باتلاق یمن خارج شوند؛ به همین دلیل، ریاض در ماه آوریل، حامی دیرینه خود (رئیس‌جمهور منصور هادی را که مورد نفرت بسیاری از یمنی‌هاست) کنار گذاشت و شورای موقت را جایگزین او کرد. سخنگوی حوثی‌ها تغییرات اخیر در دولت را تنها «تغییر چند مزدور» می‌داند. حوثی‌ها همچنین دعوت به مذاکرات صلح در ریاض را رد کرده و تأکید دارند در پایتخت دشمن،

به اهل سنت و ریاست مجلس به شیعیان تعلق می‌گیرد.

عماد سیف‌الدین، روزنامه‌نگار لبنانی، در گفت‌وگو با اسکای‌نیوز گفت: «با توجه به نتایج نهایی انتخابات، هیچ حزبی موفق به کسب اکثریت مجلس نشده است که بتواند نقش اول را در تصمیم‌گیری‌ها داشته باشد و این امر با توجه به ناسازگاری‌ها و چالش‌های کنونی، برون‌رفت از بحران سیاسی را پیچیده‌تر می‌کند. پس از آنکه حزب‌الله و جنبش امل، تمامی کرسی‌های متعلق به شیعیان را از آن خود کردند، اکنون هیچ نماینده دیگری نیست که برای رقابت بر سر ریاست مجلس در مقابل نیبه بری خود را نامزد کند؛ بنابراین، برخلاف مخالفت نمایندگان مسیحی، هیچ شانس‌ی برای تغییر ریاست مجلس وجود ندارد و نیبه بری برای دور هفتم نیز به ریاست مجلس انتخاب خواهد شد.»

عماد تأکید کرد: «تأخیر در دعوت به تشکیل جلسه انتخاب رئیس و معاون مجلس ناشی از رایزنی‌های نیبه بری با حزب‌الله و اعمال فشار بر جبران باسیل، رهبر جنبش میهنی آزاد بود تا او نیز از نامزدی نیبه بری برای تصدی سمت ریاست مجلس حمایت کند. میان جنبش امل و جنبش میهنی آزاد، توافق‌هایی بر سر ریاست و معاونت مجلس وجود دارد، به این معنی که جبران باسیل در ازای طرفداری از نیبه بری برای ریاست مجلس، حمایت حزب‌الله و جنبش امل را به دست می‌آورد تا معاونت مجلس به جنبش میهنی آزاد برسد اما آنها نمایندگان قیام مردمی اکثریند و اغلب کرسی‌های مجلس سایر گروه‌های مخالف می‌شود و تنش‌های سیاسی را افزایش می‌دهد.»

در همین حال، دفتر سیاسی حزب کتائب لبنان درباره بازگشت چانه‌زنی‌ها و سازش‌هایی که قبل از برگزاری انتخابات در فضای سیاسی حاکم بود و منافع این کشور را در خطر می‌انداخت، هشدار داد و افزود که تحت هیچ شرایطی روند سهمیه‌بندی را نمی‌پذیرد و در انتخاب رئیس‌جمهوری جدید، رئیس مجلس و معاون آن، به نامزدی که از حزب‌الله حمایت کند، رای نمی‌دهد. از سوی دیگر، سمیر جعجع، رهبر حزب نیروهای لبنان در یک کنفرانس مطبوعاتی بار دیگر بر موضع خود در رد انتخاب نیبه بری با عنوان رئیس مجلس تأکید کرد و افزود که حزب نیروهای لبنان ویژگی‌های مشخص

مذاکره نمی‌کنند. مبارزاتی که غرب آنها را طرد کرده است، می‌خواهند به عنوان حاکمان قانونی بخش‌هایی از یمن به رسمیت شناخته شوند. آنها ثابت کرده‌اند مذاکره‌کنندگان سرسختی هستند. شرایط در شهر تعز نیز همین‌طور است. این مرکز مهم اقتصادی جنوب صنعا در اختیار نیروهای دولتی است، اما ارتباط آن با جهان خارج توسط جنگجویان حوثی تقریباً به‌طور کامل قطع شده است. رزمندگان کوهستان با وجود وعده‌هایی که داده بودند، محاصره را برنداشته و به مسدودکردن راه‌های دسترسی به شهر ادامه داده تا شاید امتیازات بیشتری به دست آورند. آمارهای موجود در یمن باید موجب عذاب وجدان غرب شود؛ در درجه اول برای آمریکا و بعد انگلیس که هفت سال است از تجاوزات عربستان به یمن که حتی قبل از جنگ فقیرترین کشور جهان عرب بود، حمایت کرده و تسلیحات لازم آنها را تأمین می‌کنند. آمارهای مرکز حقوق بشر و رشد و توسعه «EHCRC» نشان می‌دهد در دوهزارو ۶۰۰ حملات عربستان و امارات به یمن، ۴۶هزارو ۳۷۴ یمنی جان خود را از دست داده یا مجروح شده‌اند. این حملات منجر به کشته‌شدن ۱۷هزارو ۷۷۵ نفر و زخمی شدن ۲۸هزارو ۵۹۹ نفر شده است. در همین مدت، حدود چهارهزارو ۲۸ نفر کشته

امروز اولین جلسه دور جدید پارلمان لبنان برای انتخاب رئیس مجلس آغاز می شود

کشمکش حزب‌الله و رقبا

و روشنی برای رئیس مجلس دارد که نیبه بری به‌طورکلی فاقد آنهاست. او با اشاره به وضعیت مجلس گفت ما فقط به فردی رای می‌دهیم که نه‌تنها ویژگی‌های ارائه‌شده را داشته باشد، بلکه از هر لحاظ واجد شرایط ریاست مجلس باشد.

بدیع یونس، روزنامه‌نگار لبنانی در یادداشتی درباره چشم‌انداز پیش‌روی لبنان می‌نویسد: «درست است که برخی چهره‌های جدیدی وارد مجلس شدند، ولی فقط ۱۳ نفر از آنها نمایندگان قیام مردمی اکثریند و اغلب کرسی‌های مجلس را همان چهره‌های سیاسی قبلی یا افراد تازه‌وارد دیگری بر کرده‌اند که ممکن است در ظاهر شخصیت‌های جدیدی به نظر برسند اما درواقع به احزاب سیاسی سنتی حاکم وابستگی دارند. اهمیت انتخابات اخیر مجلس لبنان در این امر نهفته است که حزب‌الله نمی‌خواست خود را در خط مقدم بحران‌های لبنان ببیند. حزب‌الله اکثریتی را که در مجلس داشت، از دست

داد و اکنون مجلس لبنان بین حزب‌الله، مخالفان آن و بخشی از جامعه مدنی تقسیم شده است. اما واقعیت این است که حزب‌الله برای اینکه دولت را در اختیار داشته باشد، به اکثریت کرسی‌های مجلس نمایندگان نیازی ندارد و برای ترسیم ساختار دولت بعدی هم الزاما نیازمند پیروزی در انتخابات نیست. تردیدی نیست که حزب‌الله از شرایط حساسی که در آن انتخابات لبنان برگزار شد، به‌خوبی آگاهی داشت و پیامدهای آن را می‌دانست. در غیر این صورت، حاضر نمی‌شد انتخابات برگزار شود؛ بنابراین لبنان که اقتصادی درحال فروپاشی دارد، در چهار سال آینده با چالش‌های بسیاری روبه‌رو خواهد شد و تحولات این دوره، در تاریخ معاصر لبنان نقش محوری خواهد داشت. ازهمین‌رو حزب‌الله ترجیح می‌دهد که خود را در این مدت ظاهرا از صحنه تحولات چالش‌برانگیز و پرماجرای لبنان دور نگه دارد.»

امروز اولین جلسه دور جدید پارلمان لبنان برای انتخاب رئیس پارلمان و هیئت‌رئیس‌ه جدید پارلمان برگزار می‌شود. به دنبال نتایج غیرمنتظره انتخابات مجلس نمایندگان لبنان که در آن حزب‌الله و متحدانش، بخش عمده‌ای از کرسی‌های مجلس را از دست دادند، شهروندان لبنان امروز منتظر رقابت انتخاباتی دیگری برای انتخاب رئیس و معاون جدید مجلس این کشور خواهند بود. در روزهای گذشته، نیبه بری، رئیس مستعفی مجلس نمایندگان لبنان، به‌منظور انتخاب رئیس، معاون و دیگر اعضای هیئت‌رئیس‌ه مجلس، خواستار تشکیل جلسه علنی در روز سه‌شنبه شد و همه نمایندگان را به حضور در این جلسه دعوت کرد.

آن‌گونه که رسانه‌های نزدیک به حزب‌الله لبنان گزارش داده‌اند، نیبه بری شانس زیادی برای تصدی مجدد سمت ریاست پارلمان لبنان دارد و تنها گزینه نامزدی ریاست پارلمان با حدود ۶۵ رای است. حزب‌الله که تعدادی از کرسی‌های خود در پارلمان را از دست داده، در روزهای اخیر برای همسوکردن دیدگاه‌های متحدانش دست به کار شده است.

براساس قانون اساسی لبنان، ریاست نخستین جلسه دوره جدید مجلس را مسن‌ترین نماینده به عهده می‌گیرد و او باید در ۱۵ روز از شروع دوره جدید، جلسه‌ای را برای انتخاب رئیس و معاونان مجلس تشکیل دهد. اکنون با توجه به اینکه نیبه بری با داشتن ۸۴ سال، مسن‌ترین نماینده مجلس است، بنابراین تصمیم تشکیل جلسه نیز در اختیار خود او باقی می‌ماند.

انتخابات اخیر مجلس لبنان نتایج شگفت‌انگیزی به همراه داشت، زیرا نامزدهای قیام مردمی اکثر، موفق به کسب ۱۳ کرسی از کرسی‌های مجلس شدند و در نتیجه، نقش و وزن حزب‌الله و متحدانش در پارلمان کاهش یافت. افزون بر آن، حزب «نیروهای لبنان» به رهبری سمیر جعجع رقیب اصلی حزب‌الله نیز توانست کرسی‌های بیشتری را به‌دست آورد و در دورکردن حزب‌الله از محور قدرت نقش مهمی ایفا کند.

بر اساس توافق‌نامه طائف که در سال ۱۹۸۹ به جنگ داخلی لبنان پایان داد، قدرت و مناصب کلیدی بر اساس سهمیه‌بندی بین سه گروه بزرگ جمعیتی لبنان توزیع می‌شود؛ به این ترتیب که ریاست‌جمهوری به مسیحیان، نخست‌وزیری

شرکت گاز استان مازندران (سهامی خاص)

ردیف	موضوع مناقصه	شماره در سامانه	مبلغ تضمین	مبلغ بر آورد
1	ساخت و نصب ۵۰۰ عدد انشعاب پراکنده و اجرای ۵۰۰ متر شبکه فخره خالی در سطح شهرستان محمودآباد	۲۰۰۱۰۹۱۵۷۸۰۰۰۰۳۵	۱,۲۸۹,۳۱۲,۰۰۰	۲۵,۷۸۶,۲۴۶,۴۹۹
2	نگهداری و تعمیرات اداره گاز شهرستان نوشهر سال ۱۴۰۱	۲۰۰۱۰۹۱۵۷۸۰۰۰۰۳۶	۱,۸۸۳,۶۱۲,۰۰۰	۳۷,۶۷۲,۲۲۵,۴۰۰

شرح مختصر کار :

۱-معل نامین اعتبار : منابع داخلی

۲-موضوع تضمین فرایند ارجاع کار : تضمین معتبر براساس آیین نامه تضامین معاملات دولتی مصوبه هیات وزیران به شماره ۱۳۳۴۰۲/۱۳۳۴هـ. شمخ ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ و اصلاحات بعد از آن در خصوص کارهای پیمانکاری

۳-معل اجرای پروژه : در محدوده گاز استان مازندران

۴-تاریخ انتتار مناقصه در سامانه : ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه ۱۴۰۱/۳/۹ می باشد.

۵-مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت : ساعت ۱۴:۳۰ روز چهارشنبه ۱۴۰۱/۳/۱۱

۶-مهلت زمانی ارائه پیشنهاد : ساعت ۱۴:۳۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۱ ضمناً اصل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کاردر این مهلت ثبت اتوماسیون اداری و تحویل دبیر خانه رمز محرمانه حراست گردد)
۷-زمان بازگشایی پاکت ها : ساعت ۹ روز یک شنبه تاریخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۱

۸-مدت اعتبار پیشنهادها : سه ماه می باشد و این مدت حداکثر برای یکبار قابل تمدید است.

شرایط مناقصی :

-داشتن گواهی صلاحیت در رشته تاسیسات و تجهیزات ایزسان‌مان بر نامه و بودجه با ظرفیت آزاد و مجاز
-داشتن توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات طبق ضوابط کارفرما
-داشتن کد اقتصادی از وزارت اقتصادی و دارایی
-ثبت نام و اخذکد اطلاع رسانی پایگاه ملی مناقصات با مراجعه به

مخالفت با آمریکا؛ نقطه ضعف عمران خان

سُر آمد و برای مخالفانش فرصت برکناری او فراهم شد. از آنجا‌که اپوزیسیون داخلی نمی‌توانست به تنهایی صلاحیت عمران خان را سلب کند، ناگزیر دو حزبی که همیشه با هم اختلاف دارند؛ یعنی مسلم لیگ شاخه نواز و حزب مردم با هم ائتلاف کردند و دولت را بساقط کردند. عمران خان هنوز هم تندگویی‌هایش را در قبال ژنرال‌های ارتش و آمریکا کم نکرده است و باور دارد که می‌تواند دوباره به قدرت بازگردد. همین مسئله نقطه قوت و ضعف عمران خان محسوب می‌شود. عمران خان امیدش به قدرت نسل جوان و توده مردم است. کسانی که به‌شدت از عملکرد دولت‌های پیشین به رهبری دو حزب مقتدر پاکستان؛ یعنی مسلم لیگ و حزب مردم ناراضی بودند، اکنون به حزب تحریک انصاف به رهبری عمران خان جذب شده‌اند. از سوی دیگر افراطگرایی دینی در پاکستان، مخالفت با آمریکا را در این کشور گسترش داده است. احزاب اسلام‌گرا در بیشتر موارد با عمران خان احساس نزدیکی بیشتری می‌کنند تا با احزابی چون مسلم لیگ و حزب مردم. عمران خان با تکیه بر همین احساس‌های ضد آمریکایی برای بازگشت به قدرت تلاش می‌کند. او می‌داند که اگر زمان انتخابات به تأخیر بیفتد، احساسات ضد غرب‌گرایش را به نگرانی از بحران اقتصادی خواهد داد و در چنین حالتی امکان دارد از محبوبیتش در میان توده مردم کاسته شود. از سوی دیگر نزدیکی سنتی ارتش به آمریکا باعث اختلاف ژنرال‌های ارتش با عمران خان خواهد شد. ارتش پاکستان دوست ندارد کسی رهبری دولت را در این کشور به دست بگیرد که خود را دشمن سرسخت آمریکا می‌داند، زیرا پاکستانی‌ها به خوبی می‌دانند که در نبود آمریکا، هند به راحتی می‌تواند پاکستان را بیلعد. روسیه درگیر تنش‌های خودساخته در مقابل جهان است و چین هم مشغول چانه‌زدن بر سر حمله‌کردن به تایوان است و به تازگی هم درگیر شکل‌گیری روابط جدید در منطقه اقیانوس آرام به‌خصوص سیاست‌های استرالیا در آن منطقه شده است. بنابراین پاکستان قصد ندارد در چنین وضعیتی متحد استراتژیک قدیمی خود را از دست بدهد. پیروزی یا شکست عمران خان به رأی دادگاه عالی پاکستان بستگی دارد؛ اگر دادگاه عالی پاکستان دولت را وادار کند که انتخابات زودهنگام برگزار شود، با توجه به موج‌سواری‌های عمران خان، احتمال پیروزی تحریک انصاف زیاد است، اما اگر دولت موفق نشود انتخابات را به تأخیر بیندازد، عمر دولت عمران خان را می‌توان با قاطعیت بیشتری به‌سرآمده دانست. مگر اینکه خان بتواند هوادارانش را تا زمان برگزاری انتخابات همچنان در خیابان‌ها نگه دارد.

منبع: ایندیندنت

گزارش

۴۲عضواتحادیه اروپا زیرچتردفاعی ناتونمی‌روند؟

مورد عجیب ایرلند، قبرس، اتریش ومالت

پس از درخواست رسمی سوئد و فنلاند برای عضویت در پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، درحال حاضر تنها چهار کشور عضو اتحادیه اروپا در ناتو حضور ندارند؛ جمهوری ایرلند، قبرس، اتریش و مالت. چرا این کشورها با وجود بحران امنیتی ناشی از حمله روسیه به اوکراین، به ناتو نمی‌پیوندند؟ احتمالاً پاسخ به این پرسش برای دوکشور قبرس و جمهوری ایرلند، چالش حاکمیت در یک منطقه جغرافیایی معین و به عبارتی یک مسئله رسماً ژئوپلیتیک باشد. جزیره ایرلند که به دو بخش شمالی و جنوبی تقسیم شده است، از یک قرن پیش حاکمیت واحد ندارد، شمال در اختیار سلطنت‌طلبان پروتستان حامی اتحاد با بریتانیا و طبیعتاً بخشی از ناتو است و جنوب، جمهوری ایرلند، تحت حاکمیت جمهوری‌خواهان «کاتولیک»، جمهوری ایرلند تمایلی به تبعیت از سیاست‌های دفاعی همسایه شمالی ندارد. به نوشته یورونیوز، وضعیت در قبرس از این نیز پیچیده‌تر است؛ بخش شمالی و ترک‌نشین، تنها از سوی ترکیه به رسمیت شناخته شده، درحالی‌که جنوب یونانی‌نشین همچنان از سوی جامعه جهانی حاکمیت مستقل قبرس است. ترکیه و یونان، دو دولتی که به صورت دوفاکتو (عملی) حاکمیت قبرس را دوباره کرده‌اند، هر دو عضو ناتو هستند؛ بنابراین‌حال چالش اعمال حاکمیت بر این جزیره مدیترانه، امکان اجماع سیاسی و درخواست عضویت در ناتو را نمی‌دهد. قبرس یکی از مقاصد اصلی «سرمایه‌گذاران و کارآفرینان» پرشمار و نه‌چندان خوشنام روسی و اوکراینی است. درباره اتریش و مالت، احتمالاً موقعیت جغرافیایی و تاریخی اهمیت بیشتری دارد. اتریش همسایه مجارستان است؛ کشوری که در بیش از یک دهه گذشته از سوی حکومتی حامی روسیه اداره شده است. تاریخ جنگ جهانی دوم و حتی پیش از آن، تاریخ امپراتوری اتریش-مجارستان نیز در تردید این کشور آلمانی‌زبان محصور در خشکی اروپای مرکزی برای پیوستن به ناتو بی‌تأثیر نیست. بحث در پارلمان اتریش برای خروج از بی‌طرفی و پیوستن به ناتو، برخلاف فنلاند و سوئد، به نتیجه نرسیده است. مالت که در دوره جنگ سرد بهشت جاسوسان در مدیترانه به شمار می‌رفت، حمایت نظامی دوفاکتوی بریتانیا و اسپانیا را دارد؛ دو کشوری که هر دو عضو ناتو هستند. علاوه بر این چهار کشور، بوستنی‌هرزگووین، صربستان، کرووو و مولداوی نیز چهار دولت اروپایی دیگر هستند که به عضویت ناتو درنیامده‌اند. از زمان انحلال پیمان ورشو در سال ۱۹۹۱ میلادی، عدم تعهد متعلبی دیگر یافته و ناظر بر بی‌طرفی صرف در جریان مخاصمات مسلحانه است. در دوره حاضر بر دی پی کسترش ناتو به شرق، بی‌طرفی در عدم عضویت در این پیمان و همچنین اتحاد رسمی با روسیه معنا می‌شود.